

Seg vil altsaa meget nødig, at Lovforslaget skulde strande paa, at man burde ønske det ændret i forskellige Retninger, selv om det dermed kunde blive forbedret, thi Forbedringerne ville jo ikke hjælpe, naar Forsøgene paa at fremstafte dem vilde bevirke, at vi ikke vilde faae Loven. Seg skal altsaa tillade mig at anbefale Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Finantsministeren (Estrup): Den ærede Taler, der først havde Ordet, udtalte sig saaledes, at jeg maatte forstaa, at han foretrak det oprindelige i Folkethinget indbragte Lovforslag fremfor Lovforslaget, saaledes som det nu er kommen til Landsthinget. Det har været for mig noget overraskende, det kan jeg ikke nægte. Seg havde ventet, at man her havde laagt en større Vægt paa Lovforslagets finantstielle Betydning, saaledes at jeg havde tænkt mig Muligheden af, at man vilde have Betænkeligheder ved Lovforslaget allerede saaledes, som det nu foreligger; men det er jo ganske klart, at saaledes som det oprindeligt blev indbragt, var dets finantstielle Betydning uendelig meget større. Det oprindelige Lovforslag gaar jo nemlig ud paa at ophæve Stempelafgiften for Obligationer, der udstedes med Pant i faste Eiendomme for et vist Tidspunkt, halvtredie Aar, og at ophæve for samme Tid Thinglæsningsgebyrer for de samme Obligationer. Det vil altsaa sige, at Alt, hvad der kommer frem af Obligationer i den Tid og bliver bragt til Thinglæsning, det bliver frit. Deraf vilde jo f. Ex. Følgen blive at Obligationer, udstedte til Berigtigelse af Eiendomshandeler, der laa 1, 2 eller 3 Aar tilbage i Tiden ogsaa bleve stempelfri og thinglæsningsgebyrsfri, og jeg gad dog egentlig nok spørge, af hvad Grund de skulde være det. Man kunde dog nok spørge om, hvem denne Fordel med Rette vilde tilkomme, om det skulde være Sælgeren eller Kjøberen fra den Tid, der skulde have den Begunstigelse. Ved enhver Eiendomshandel herover det jo paa Overenskomst mellem Parterne, hvem af dem, der betaler Kjøbsomkostningerne, og deriblandt ogsaa Omkostningerne til Stempel og Thinglæsning. Naar nu altsaa saadanne Eiendomshandeler berigtiges, det vil sige i det Tidrum, Lovforslaget gjælder for, gad jeg dog egentlig nok vide, for det Første hvilken Billighedsgrund der kan opdages, til, at disse Obligationer skulde være stempelfri og thinglæsningsgebyrsfri, og for det Andet vil jeg spørge om, hvem der saa skulde have dette Beneficium; skulde det være Sælgeren, der derigjennem fik et Plus, et Tillæg til, hvad han havde solgt sin Eien-

dom for, eller skulde det være Kjøberen, der fik et Afslag i den Kjøbesum, som han havde beregnet, thi Omkostningerne regnes jo selvfølgelig med i Kjøbesummen. Omfanget af Prioritetsomsætningen i Landet er jo meget betydeligt. Derfor man lægger til Grund de Oplysninger, som gives for Jemaaret 1876-80, saa er den samlede Prioritetsudstedelse 832 Mill. Kr., altsaa gennemsnitlig omtrent 166 Mill. aarligt. Seg vil bemærke, at det kun er en lille Del af denne Prioritetsudstedelse, som hidrører fra ny Gjæld, det vil sige Forøgelse af Gjæld. Seg tror ikke, man har nogen nøiagtig Angivelse af hvormegen Prioritetsgjælden gennemsnitlig voger om Aaret heri Landet; men det staar for mig, at det er Noget som omtrent 40 Mill., det er det Tal, der er blevet angivet, det fremgaar altsaa deraf, at den langt overveiende Del, $\frac{3}{4}$ af Prioritetsudstedelsen, hidrører ikke fra Forøgelse af Gjæld, men fra Omlægning af Gjæld. Derfor man, saaledes som flere ærede Talere have ment, sætter Ordene „samme Debitor“, saa forekommer det mig at være temmelig klart, at Stempelfriheden i Virkeligheden kommer til at strække sig over al Prioritetsgjælds Stiftelse undtagen Forøgelser, det er det Æneste, som bliver tilbage, og saa ser jeg ikke rettere, end at saa kunde man omtrent gaa til den oprindelige Affattelse af Lovforslaget, hvor det var al Prioritetsgjæld, der var Tale om, saa var det ikke Umagen værd at gjøre flere Undersøgelser af, hvorvidt den nye Prioritet dækker den ældre eller ikke, ikke at tale om, at — som det forekommer mig — de samme Grunde kunne anføres for, at den forøgede Gjæld blev stempelfri, som for at den gamle blev det. Seg skal villig indrømme, at den Indsigelse er rigtig, at Begunstigelsen kun gjælder, hvor Obligationerne blive udstedte af samme Debitor, men ikke angaar al den Gjæld, der kontraheres paa billige Vilkaar, være sig med Henhyn til Rente eller paa anden Maade, det er ganske klart, at de to Ting falde ikke nøie sammen. Man kan dog sige, at Præsumtionen maa være for, at naar samme Debitor omsætter sin Gjæld, er det for at opnaa bedre Vilkaar; det kan selvfølgelig ogsaa være, fordi Kreditor ikke vil lade Pengene staa længere — det er klart — men de fleste Tilfælde turde dog vel være, at man omsætter for at opnaa billigere Vilkaar. Det er altsaa Meningen med den Sætning, som er indkommen: for saa vidt det er „samme Debitor“; tager man den ud, saa seer jeg ikke rettere, end saa kan man lige saa godt tage Lovforslaget i sin oprindelige Affattelse, fordi det, der bliver tilbage at sige ud af Begunstigelsen, bliver nøiagtig kun Forøgelse